

VERONIACEJINA SILVESTROVSKÁ • ESKAPÁ • DA

Středa, 05 leden 2022

Na začátku se to zdálo jako docela dobrá polovina. (V jak z máho položení-leného nitra mělokdy vzejde něco rozumného. Již dlouho jsem plánovala nově - v útlap na Rigi " Královnu hor a silvestr se nabídl jako docela dobrý pátá-leš za - t něco neobvyklého a zároveň si splnit novoroční - pátá-edsezet - hned první - den v novém roce. Jenže - by akce a lidé v má okolí - zas pátá-li; lenivá-, pohodlná- nebo bojácná- na to, aby něco takového se mnou podnikli. F jsem si dala inzerovat na sociální - sá-tá a první - vlá;tkovy nenechaly na sebe dlouho čekát.

Vzhledem k tomu, že bydlím na úpatí Alp, tak jak naivně o ekologii, že v jejich obyvatelstve tohoto masivního - maj - horského tory v malé - ku. Nicméně u po kolikáté jsem se pátá-ěví, že v útlapka často potvrzuje pravidlo.

Na můj inzerát se ozvala sympatická útlapnice Sarah a domovník Herbert. Dohodli jsme si v rychlosti másto a čas, neboť dle máho soudu nebylo třeba vysvětlovat detaily zkušeností horalů. Já se tedy za zkušenou horalku nepovažuji, ale u májm něco od útlapání, a Rigi nepovažuji za skutečnou hrozbu, pokud je člověk dobře vybaven.

Rozhodnuta nic nepodcenit, jsem se pátá-ěví vybavila. Pečlivě naimpregnované zimní pohorky doplnily takzvané mačky/nesmeky, určené pro výš do sněhu a ledu, na termo-tričko jsem navlékla kašmírovou rolák, která dobře izoluje teplo, termo kalhoty nasoukané na termo legíny zaručily teplo i pohodlí, a pro jistotu jsem ještě do batohu pátá-ěví na pátá-ěví knutě-, eventuálně na dobláknutě-.

Vyzbrojená člověkem, chlebem s pomazánkou, proteinovou tyčinkou a čajem v termosce, jsem vyrazila na másto určené. Pro tu slavnostní pátá-lešitost jsem pátá-ěvíbalila ještě Iňhev Champagne a plastové skleničky, abychom Novou rok pátá-ěvítalili stylově.

Mnohokrát jsem si dohodla hurá akce, a ne vždy to vyšlo podle mách pátá-ěví. I tentokrát jsem počítala s variantou, že mástní dobrodruzi od nás jen upustí, a u jsem se smířovala s pátá-ěví, jak se šalostně opá-já-m sama na kopci; ale k mámu pátá-ěví - oba dorazili a jak se na správně v útlap slouží, oba pátá-ěví v čas.

Jedinou vadou na kráse našeho silvestrovského dobrodružství - v jak bylo to, že má - společnost nebyli na horské v útlap dostatečně pátá-ěví. Sarah byla oblečená na hory, ale chybělo jí pátá-ěví vybavení. No a Herbert pojal tuto událost velmi slavnostně, a tak pátá-ěví oblečeně, jako na galavečer v Lucerně.

Což o to, co by do elegance, dozajista by neměl v našem lese konkurenci. Ovšem ta by mu vydržela pravděpodobně pouze do doby, než by uklouzl na zmrzlém srážlivém bobku a zahušel by se v útlap - parádou ze srážlivu. V tom lepším pátá-ěví by pátá-ěví k útlap, čerstvě naškrobeně měšek a v tom horším - m by na smrt vyděsil jarní - houba.

Zaznamenal jsem má nelibě v útlap Herbert utá-ěví, že je na hory pátá-ěví a v kufru auta mi pyšně ukazoval své zimní obutí. To, co považoval za horské mačky, byly ve skutečnosti gumové náčleky s kovovými knoflíky, které nosí seniorky na slevovcích zároveň do hypermarketu, aby mály jistě - krok a nezlomily si nohu v kráku.

Pomalou jsem se loučila se svým položením-lením nájpadem, neboť s takto vybaveným mužstvím se mi do lesa nechtělo, avšak našli jsme útlapě, jak bychom mohli podniknout horskou túru a zároveň se nevystavovat zbytečnému

nebezpečně. Rozhodli jsme se tedy pro jinou trasu, bezpečněji, suchou, s tím, že tu druhou bychom si vyjedeme bezpečně vlakem. Slovo dalo slovo a zaměřili jsme k trase Vitznau - Felsentor.

Tuto trasu jsem ji dvakrát absolvovala, ale v noci byla jiná, ne jsem si pamatovala. Sklon stoupaná - byl asi 60 stupňů a mášty postrádal veškeré fyzikální zájky, včetně toho gravitačního. Ač jsme lezli po tytmech, ač jsme lezli po dvou, avšak v záklonu a mášty mášim pocit, že jsme lezli dokonce pozpátku. Jedna lelovka z alostně skomárala, druhá z posledních sil blikala a táhla - uměla oplá. Odkázání - pouze na slabší proužek světla jsme se drápali do neznáma a nic nenaznávalo, že se blížíme k cíli.

Se zájminkou, že se pouze kocháme v hledem, jsme se Sarah daly pauzy v půlminutových intervalech a zdálo se, že do cíle dorazíme nejdříve na jaře. Ještě jsme nebyly ani v polovině a já už chtěla dolů.

Nakonec se nám podařilo po tmě najít místo osvětlenou vlakovou zastávkou a šekali jsme na spáse v podobě horského vlaku. Jen co jsme se ve vlaku maličko ohlíželi, už jsme zase museli vystoupit. Asi není velkým pátekvapením, že nahoře bylo velmi větrno a zima. Do půlnoci bylo ještě daleko, tak jsme se prozřavě schovali na veřejné záchodky, abychom se ohlíželi a trochu oschli.

Pátá půlnoc ležitosti mi páhlo na mysli, že by to nebyl první Silvestr, který jsem z větriny šasu strávila na záchodě, ale tehdy to bylo ze zcela jiných důvodů.

Tento důvod nebyl zrovna nejprávnější, ale zdaleka ne ten nejhorší. Po nějaké době jsme usoudili, že je čas vyrazit do konečné zastávky, abychom si obliželi udělali nějaké fotografie; a taky ještě slavnostně sendviče na záchodě, by nebylo ideálně završeno - tak jsem jíměno ho vešera.

Konečně nastala chvíle pálnoc. Zahájit svačinkou a šajem z termosky, pak páhlo na šadu i to Champagner, který jsem tak statečně nesla cestou necestou a shodli jsme se, že tento večer, i přes pošátešně peripetie, byl opravdu jíměno.

P.S. První foto je z internetu, já měla tak zmrzlé ruce a tak silně foukalo, že bylo nemožné udělat po pádné fotky.

(blíživě) sportovkyně
VERONIKA